

Sygn. akt III CSK 380/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku J. Z.
o wpis budynków w dziale I księgi wieczystej (...),
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 28 czerwca 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wtedy może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Wnioskodawczyni wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), sprowadzającego się do „konieczności interpretacji art. 25 ust. 1 pkt 1, art. 25¹ ust. 1 i art. 34 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, art. 46 k.c. i § 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 21 listopada 2013 r. w sprawie zakładania i prowadzenia ksiąg wieczystych w systemie informatycznym (Dz.U. poz. 1411), które - zdaniem Sądu Okręgowego - może wykluczać ujawnienie w księdze wieczystej zmiany charakteru nieruchomości z gruntowej na budynkową, jeżeli nie jest to zgodne z zasadami oprogramowania systemu teleinformatycznego”. Wnioskodawczyni wskazała również na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). W postanowieniu z 23 marca 2012 r., II PK 284/11 (nie publ.), Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonym

przepisem prawa materialnego lub procesowego względnie uregulowaniem prawnym, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Wskazanie na zagadnienie prawne uzasadniające wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez jego sformułowanie, jako problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do rozważenia, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne”.

Sformułowane przez wnioskodawczynię zagadnienie prawne było już przedmiotem analizy Sądu Najwyższego w postanowieniu z 10 czerwca 2016 r. (IV CSK 602/15, nie publ.). W postanowieniu tym Sąd stwierdził, że artykuł 26 ust. 1 i art. 27 ust. 1 u.k.w.h. nie stanowią podstawy do dokonania wpisu w księdze wieczystej budynku, który nie jest odrębną od gruntu nieruchomością. Jeżeli trwale związane z gruntem budynki nie stanowią odrębnego od gruntu przedmiotu własności, są one częściami składowymi gruntu (art. 48 k.c.). Dane katastralne stanowią zaś podstawę ujawnienia w księdze wieczystej tylko danych odnoszących się do nieruchomości. Posadowienie na gruncie budynku, który stanowi jej część składową, prowadzi do zmiany stanu prawnego nieruchomości tylko w tym sensie, że należy ujawnić, iż jest to wtedy „nieruchomość zabudowana”. W konsekwencji należy stwierdzić, że z przepisów ustawy o księgach wieczystych, ani z przepisów rozporządzenia z dnia 21 listopada 2013 r., nie wynika możliwość ujawnienia w księdze wieczystej budynków, które są tylko częściami składowymi nieruchomości gruntowej.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wiąże się z ewidentną i widoczną już na pierwszy rzut oka wadliwością zaskarżonego orzeczenia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, nie publ. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49, BSN 2003, nr 5, poz. 8). Wnioskodawczynie w uzasadnieniu

wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie powołała się na tego rodzaju wadliwość zaskarżonego postanowienia.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.